

ÎNCHEIERE

21 noiembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componență:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Nicolae Craiu
Dumitru Visternicean

examinând admisibilitatea recursului declarat de Leonid Chicaroș,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Leonid Chicaroș
împotriva lui Valerii Chisari cu privire la recunoașterea valabilității tranzacției și
dreptului de proprietate,

împotriva deciziei din 12 iunie 2018 a Curții de Apel Bălți, prin care a fost
respins apelul declarat de Leonid Chicaroș și a fost menținută hotărârea din
01 martie 2018 a Judecătoriei Edineț, sediul Ocnîța,

constată:

La 22 decembrie 2014, Leonid Chicaroș a depus cerere de chemare în judecată
împotriva lui Valerii Chisari cu privire la recunoașterea valabilității tranzacției și
dreptului de proprietate.

În motivarea acțiunii a indicat că, la 23 decembrie 2007 a cumpărat de la Pavel
Chisari (tatăl lui Valerii Chisari) teren agricol ce-i aparținea cu drept de proprietate,
nr. cadastral xxxxxx cu S=0,204 ha, situat în extravilanul s.xxxxx, r-ul xxxxxx.

A susținut că, a transmis lui Pavel Chisari 1400 lei, iar ultimul i-a întocmit o
recipisă și i-a transmis titlul de autentificare a dreptului deținătorului de teren.

Reclamantul a reținut că, din 23 decembrie 2007 se folosește de acest teren
agricol, achită impozitul.

Afirmă că, după decesul lui Pavel Chisari, pârâtul nu a legalizat terenul agricol,
deoarece cunoștea că, titlul de autentificare a deținătorului de teren se află la
reclamant, și că acesta se folosește de teren, achită impozitele. Însă, la moment a aflat
că, Valerii Chisari are intenția să legalizeze acest teren după sine.

A mai concretizat reclamantul, că a încercat să înregistreze dreptul său de
proprietate la OCT Briceni, însă a primit refuz, deoarece recipisa nu poate servi temei
legal pentru înregistrarea dreptului de proprietate în Registrul bunurilor imobile.

Reclamantul a solicitat, recunoașterea valabilității tranzacției încheiate la
23 decembrie 2007 între Pavel Chisari în calitate de vânzător și Leonid Chicaroș în
calitate de cumpărător a terenului agricol cu nr. cadastral xxxxxx, cu S=0, 204 ha,
situat în extravilanul s.xxxxx, r-ul xxxxxx. Recunoașterea dreptului de proprietate a
lui Leonid Chicaroș asupra terenului agricol cu nr. cadastral xxxxxx, cu S=0, 204 ha,
situat în extravilanul s.xxxxx, r-ul xxxxxx.

Prin hotărârea din 28 ianuarie 2015 a Judecătoriei Briceni a fost admisă integral acțiunea, fiind recunoscută valabilă tranzacția, încheiată la 23 decembrie 2007 dintre Pavel Chisari și Leonid Chicaroș, cu privire la vânzare-cumpărare a bunului imobil-teren agricol cu suprafața de 0,204 ha, cod cadastral nr. xxxxxx, situat în extravilanul s.xxxxx, r-ul xxxxxx.

La 23 februarie 2015, Valerii Chisari a depus cerere de apel prin care a solicitat, casarea hotărârii instanței de fond cu remiterea cauzei la o nouă examinare.

Prin decizia din 30 aprilie 2015 a Curții de Apel Bălți, a fost admis apelul declarat de Valerii Chisari, casată hotărârea din 28 ianuarie 2015 a Judecătoriei Briceni și cauza restituită la rejudecare la Judecătoria Briceni într-un alt complet de judecată.

Prin încheierea din 20 iulie 2016 a Curții de Apel Bălți, cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Leonid Chicaroș împotriva lui Valerii Chisari cu privire la recunoașterea valabilității tranzacției și dreptului de proprietate, a fost strămutată pentru examinare la Judecătoria Ocnița.

Prin hotărârea din 01 noiembrie 2016 a Judecătoriei Ocnița acțiunea a fost respinsă.

La 25 noiembrie 2016, Leonid Chicaroș a depus apel prin care a solicitat, casarea hotărârii instanței de fond cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

Prin decizia din 25 aprilie 2017 a Curții de Apel Bălți, a fost admis apelul declarat de Leonid Chicaroș, casată hotărârea din 01 noiembrie 2016 a Judecătoriei Ocnița și cauza restituită la rejudecare la Judecătoria Ocnița în alt complet de judecată.

Prin hotărârea din 01 martie 2018 a Judecătoriei Edineț, sediul Ocnița cererea de chemare în judecată depusă de Leonid Chicaroș împotriva lui Valerii Chisari cu privire la recunoașterea valabilității tranzacției și dreptului de proprietate a fost respinsă ca neîntemeiată.

În susținerea poziției sale, instanța de fond a reținut că, Leonid Chicaroș nu a prezentat probe în vederea stabilirii faptului că, Pavel Chisari s-a eschivat de la autentificarea notarială a tranzacției sus menționate, or, din momentul întocmirii recipisei din 23 decembrie 2007 și până la decesului lui Pavel Chisari 12 septembrie 2009 a trecut o perioadă considerabilă și suficientă ca reclamantul să autentifice contractul dat.

La 15 martie 2018, Leonid Chicaroș a depus apel, prin care a solicitat casarea integrală a hotărârii din 01 martie 2018 a Judecătoriei Edineț, sediul Ocnița cu pronunțarea unei noi decizii prin care să fie admisă integral acțiunea.

Prin decizia din 12 iunie 2018 a Curții de Apel Bălți, a fost respins apelul declarat de Leonid Chicaroș și menținută hotărârea din 01 martie 2018 a Judecătoriei Edineț, sediul Ocnița.

La 30 august 2018 prin intermediul oficiului poștal, Leonid Chicaroș a declarat recurs împotriva deciziei din 12 iunie 2018 a Curții de Apel Bălți, solicitând, casarea acesteia și a hotărârii primei instanțe din 01 martie 2018, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care se fie admisă acțiunea.

În motivarea recursului Leonid Chicaroș afirmă că, decizia instanței de apel a fost emisă cu încălcarea și aplicarea eronată a normelor de drept și interpretarea eronată a legii.

În conformitate cu art. 434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Materialele cauzei atestă că, decizia instanței de apel a fost pronunțată la 12 iunie 2018 (f.d. 40-45 vol.II), fiind expediată în adresa părților la 10 iulie 2018 ce se atestă prin scrisoare de însoțire nr.16888 a Curții de Apel Bălți (f.d. 46 vol.II), fiind recepționată de recurent la 16 iulie 2018, conform avizului anexat la dosar nr. DS3118075712AS (f.d. 48 vol.II).

Astfel, instanța de recurs consideră că, Leonid Chicaroș s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 30 august 2018, în termen. (f.d. 50-52, 55 vol.II)

Examinând temeiurile recursului declarat în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) Cod de procedură civilă, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească: nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată; a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată; a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională; a interpretat în mod eronat legea; a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

În conformitate cu art. 432 alin. (3) Cod de procedură civilă, se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care: pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei; pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată; în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului; instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces; în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată; hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Alin. (4) al articolului menționat prevede că, săvârșirea a altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest sens completul reține, că sarcina instanței de recurs la aceasta etapă este de a verifica temeiurile recursului și argumentele privind caracterul ilegal al deciziei atacate, în limitele în care au fost formulate și prin prisma drepturilor garantate de Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Completul evidențiază că, în lumina jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, procedura de examinare a admisibilității unui recurs în materie civilă trebuie să corespundă în principiu garanțiilor unui proces echitabil, consfințite de art. 6 din CEDO, în special cu referire la dreptul de acces liber la justice și la dreptul subsecvent de a fi audiat de o instanță judecătorească (hotărârile Delcourt contra Belgiei din 17 ianuarie 1970 și Erfar-Avef contra Greciei din 27 martie 2014).

În acest context, completul reține că dreptul unei persoane de acces liber la justiție poate fi limitat, inclusiv prin instituirea procedurii de examinare a admisibilității recursului, or prin însăși natura lor, condițiile pentru examinarea unei cereri introduse pe o cale de atac extraordinară pot fi mai stricte decât condițiile stabilite pentru o cale de atac ordinară.

Asemenea rigori urmăresc scopul de aplicare și interpretare unitară a legislației și îndeplinesc funcțiile de administrare eficientă a justiției, fiind în deplină concordanță cu art. 6 din CEDO (hotărârea Trevisanato contra Italiei din 15 septembrie 2016).

Completul reține, că obligația de a motiva un act judecătoresc poate varia în funcție de natura actului în cauză (hotărârea Hansen contra Norvegiei din 02 octombrie 2014), iar în concepția CtEDO, nu se impune motivarea detaliată a deciziei unei instanțe de recurs care, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge un recurs ca fiind „lipsit de șanse de succes” (hotărârea Nersesyan contra Armeniei din 19 ianuarie 2010).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Leonid Chicaroș este declarativ și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) Cod de procedură civilă, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziilor instanței de apel, iar alegațiile invocate în recurs nu indică încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei pentru declararea recursului admisibil.

Astfel, reieșind din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Leonid Chicaroș, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin.(2), art. 433 lit. a), art. 440 Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune :

Recursul, declarat de Leonid Chicaroș, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Nicolae Craiu

Dumitru Visternicean